

TORONYIRÁNY

XVIII. 20.

2024. május 19.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Pünkösdvasárnap

Május 20. Boldogságos Szűz Mária az Egyház anyja
Május 23. A mi Urunk, Jézus Krisztus, az Örök Főpap
Május 24. Szűz Mária, keresztények segítsége

Hangos dicsérével ünnepeljük Istent, aki a szent ötvennap elteltével elküldte az apostolokra a Szentlelket a mennyből.

Örömteli és áhítatos lélekkel kérjük:

Küldd el Szentlelkedet, és újítsd meg a világot!

Kedzetben te alkottad az eget és a földet, s az idők teljességében mindent megújítottál Krisztusban,

- *állandóan újítsd meg Szentlelked által a föld színét, hogy mindnyájan eljussunk az üdvösségre!*

Te Ádám arcába lehelted az élet leheletét,

- *küldd el Szentlelkedet az Egyházba, hogy a Szentlélek éltesse, megújítsa, és általa életet adjon a világnak!*

Világosíts meg minden embert Szentlelked fényével, és üzd el a sötét felhőket korunk egéről,

- *hogy a gyűlölet helyébe szeretetet, a fájdalom helyébe örömet, a háború helyébe az óhajtott béke lépjen!*

Öntözd az emberi nemet Szentlelked élő vizével, amely Krisztus oldalából fakadt,

- *hogy földünk ne a gonoszság töviseit teremje!*

Azt akartad, hogy a Szentlélek betöltse a földkerekséget,

- *engedd, hogy minden emberi igazságban és békében építse a világot!*

Urunk, Istenünk, mindenkinek Atyja, te egy hitben akarod összegyűjteni szétszóródott fiaidat,

- *világosíts meg minden népet a Szentlélek kegyelmével!*

Te a Lélek által újítasz meg mindent,

- *gyógyítsd a betegeket, vigasztald a szomorkodókat, és add meg minden embernek az üdvösséget!*

Te a Szentlélek által feltámasztottad Fiadat a halálból,

- *támaszd fel halandó testünket az örök életre!*

Az Imaórák Liturgiájából

A szentmise olvasmányai

1. ApCsel 2,1-11 Pünkösd ünnepén a Jézus utasítása szerint Jeruzsálemben maradó és együtt várakozó apostolok látható jelek kíséretében elnyerik a Szentlélek ajándékát, és a Római Birodalom különböző pontjairól érkező zarándoknak mindenki által érthető módon tanúságot tesznek a Feltámadt Krisztusról.

2. Gal 5,16-25 Mindannyian, akik megkeresztelkedtünk, egy testté lettünk Krisztusban, és mindannyiunkat ugyanaz a Lélek tölt el.

3. Jn 15,26-27 **16,12-15** A Feltámadt Krisztus saját békéjében részesíti az apostolokat, és a küldetést, melyet ő kapott az Atyától, átruházza rájuk.

Az apostolok körében

János könyvében megfigyelhettük azt a módszert, ahogy az evangélista kiemelt néhány jelenetet Jézus nyilvános működéséből, és azt teológiai jelentése szerint fejtette ki. Így közölte a kinyilatkoztatott igazságot. Itt is azt teszi. Az egyetlen jelenet, ahol bővebben beszél az apostoloknak való megjelenésről, de bizonyára belevelt olyan mozzanatokat is, amelyek talán más megjelenésekből valók. Ő már azt az egész természetfölötti rendet akarta érzékeltetni, amely Jézus feltámadásában megjelent. A megjelenés idejét rögzíti: a hét első napjának estéje, de a helyre vonatkozólag csak annyit ír, hogy „ahol együtt voltak”. Ezt a napot tehát éppen Jézus feltámadása és megjelenése tette nevezetessé, az egyház azért is látta benne később az Úr napját, vagyis Krisztus napját. Félelmükben a tanítványok zárva tartották az ajtókat, hiszen még nem tudhatták, hogy a húsvét elmúltával a főtanács nem fogja-e Jézus tanítványait is zaklatni. A zárt ajtó itt jel lett az apostoloknak arra vonatkozólag, hogy Jézust nem kötik többé ennek a világnak a törvényei. Később azonban már jelképe lett annak, hogy az egyház elszakadt a zsidóságtól. A Jézusba vetett hit különítette el őket.

A leírás kifejezetten hangoztatja a testi valóságot, s a görögök előtt erre szükség is volt. Ők elfogadták a lélek halhatatlanságát, és a testet csak a lélek börtönének tekintették, tehát a lélek örül, ha a halálban megszabadulhat tőle. Nem fog többé visszatérni börtönébe. Az egyház azonban az embert a test és lélek egységének tekintette. Az ember csak személyes valóságában, tehát a test-lélek egységében lehet ember az örökkévalóságban is. A köszöntés, a shalom! mindennapi szó volt, de egyben a messiási ország ígérete is. Jézus az utolsó vacsorán külön is megígérte (14,27). Most ebben a köszöntésben már visszahangzik a végleges győzelem a bűn és a halál fölött.

A békéhez hozzátartozik a meggyőződés Jézus valóságos feltámadásáról, hiszen csak az vetíti eléjük az élet megoldásának reményét. János itt nem beszél az apostolok kételkedéséről, hanem azt emeli ki, hogy Jézus milyen gondal igazolta előttük azonosságát. Kezének és oldalának sebei a felfeszítés nyomai voltak, de itt már csak az áldozat valóságának emlékeként maradnak meg. Az evangélium szimbolikus stílusában még további következtetést is levonhatunk a kéz és az oldal említéséből. Jézus földi életében a kezével való érintés hozta a gyógyítást, oldalának sebe pedig utalhatott szíve áldozatos szeretetére. Ő tehát a feltámadása után is ugyanaz, aki övéit mindvégig szerette (13,1).

Megjelenésének valósága meghozza az örömet, amit a 16,22-ben ígért. Ezt az örömet már senki nem veheti el tanítványaitól. Ez egyúttal az egyháznak is mindenkori öröme, hiszen ebből a húsvétból fog élni, az üdvösség reményét ebből fogja táplálni. Viszont ha az apostolok már hisznek, és visszakapták örömeiket, akkor vállalhatják a küldetést, az ő küldetésének folytatását. Mivel Jézus már megdicsőült és átment a természetfölötti rendbe, úgy adja a küldetést, hogy rámutat annak különleges hatékonyságára. Küldetésük egyúttal annak a messiási békének a közvetítése lesz, amely benne volt a próféták jövendöléseiben. Ezért ad az evangélista a jelenetnek liturgikus színezetet. Jézus a béke emlegetésével köszönti övéit, s utána megjelöli a küldetés forrását: Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Ez olyan ünnepélyes kijelentés, mint Máté megfogalmazása (Mt 28,18). Ott a hatalom kap nagyobb súlyt, itt a fiúság. Az Atya azért küldte a Fiút, hogy megmentse a világot, hogy életet adjon neki. Az oltáriszentségben is azt az életet közvetíti, amit az Atyától kapott. Ő is azért küldi apostolait, hogy az áldozatában megszerzett kegyelmi rendet közvetítsék. Ez az ő szeretetének tanúsítása lesz, mint ahogy ő is az Atya szeretetét és irgalmát tanúsította. Ezért itt az apostolok küldetését összefoglalva találjuk az irgalmasság művének gyakorlásában: a bűnök bocsánatában. Őt magát az Isten Lelke irányította földi működésében (Lk 4,18), azért az apostolok és az egyház működése is csak a Szentlélektől kaphatja hatékonyságát. A Lelket ő küldi az Atyától. Személyes ajándéknak szánja, azért, hogy mindenben őt képviselje, az ő tanítását juttassa érvényre, az ő szeretetét sugallja bele az emberekbe. Mindezeknek a jele és kifejezése az, hogy rájuk lehel, saját Lelkét adja nekik. A Lélek által igazában ő működik tovább, azért Máténál úgy hangzik a küldetés, hogy velük marad a világ végéig. A húsvét nagy ajándéka tehát a bűnök bocsánata, Isten irgalmának végleges kiáradása. A kereszten megtörtént a kiengesztelődés az ég és a föld között, a föld lakói is méltók arra, hogy életüket a Szentlélek irányítsa.

Az apostolok és az egyház megkapják a bűnbocsátó hatalmat: amit feloldoztok, az feloldozást nyer, amit megkötöttek, az meg lesz kötve. Isten új népe tehát úgy valósul meg, hogy először megtisztul a bűntől. A keresztség, mint újjászületés vízből és Szentlélekből, először a bűntől tisztítja meg az embereket, azután áthatja és megszenteli. Az egyház azonban mindig birtokolni fogja a bűnbocsátó hatalmat, tehát a visszaeső bűnöst is feloldozhatja. Az egyházi hagyomány a bűnbánat szentségének a rendelését is ebben a húsvéti szertartásban látta. Maga Jézus gondoskodott róla, hogy a húsvéti öröm újra meg újra visszatérhessen az emberek szívébe. Még akkor is, ha gyarlóságuk miatt nehéz a hűség.

Gál Ferenc

A gyermekek kérdései a vallásról (11.)

„Nehéz papnak lenni?”

Kérdések az egyház képviselőiről

Vallási szertartások

Az Isten-kultusz mellett a Mária-kultusz és a szentek kultusza a gyermek figyelmébe ajánlható problémákban kimeríthetetlen témát képvisel. A Szűzanya kétségtelenül az „isteniség” legmagasabb szintjén álló személy a gyermek tudatában: „A Szűzanya is tett csodákat?”; „Végtelen, mint Isten?”; „Mindent tud?”; „Olyan szép és fiatal maradt mindörökké, mint amikor még Jézus gyermek volt?”.

Ami a szenteket illeti, úgy látszik a gyermekek teljesen kivételes, végtelenül vallásos, inkább éghez, mint földhöz kapcsolható személyeknek tartják őket: „Igaz az egyáltalán, hogy Szent Ferenc megszületett?”; „A szenteket miért csak haláluk után ismerjük meg?”; „Hol vannak amikor élnek?”. A tanárnőnek arra a kijelentésére például, hogy Kalkuttai Teréz anyja egy „élő szent” a kis makacs „szenttudós” ezt mondaná: „De, hát nincs is glóriája!”.

Tehát ezt az utat követve lehetséges a gyermekekkel építő beszélgetést folytatni, olyan beszélgetést, amelynek célja az információk megfejtésére, a kritikai gondolkodásra, és a körültekintő megítélésre alapuló tudás, tudatosság. Ezeknek a képességeknek kialakulását az iskolának még idejében elő kell mozdítania minden megismerési területen, beleértve a vallását is.

A megélt vallás

A vallásos életvitel a hétköznapi emberek viselkedésében is megmutatkozik, azokban, akiket a gyermek nem számít vallásos embernek és még kevésbé az Egyház képviselőinek, de akik – legalábbis, ami a vallást illeti - sokkal érdekesebbek a gyermek számára, mint azt elképzeljük. „Az anyukám vallásos, mert sokat imádkozik, de hogy lehet azt megtudni, hogy ki imádkozik és ki nem? Hiszen azt csak Isten tudja!”. Az Istennel való kapcsolatban látott meghittség, bensőség sok kérdés mozgatórugója: „Valaki, aki azt mondja, hogy nem hisz, lehet, hogy titokban mégis hisz?”; „Igaz az, hogy ha valaki nem megy misére, de jó ember, akkor Isten szereti őt?”

Így tehát egyértelmű tény az, hogy a vallásos viselkedésmódok, amelyeket „nyilvánosnak” definiálhatnánk és még inkább azok, amelyek közösségi méreteket öltenek, hatással vannak a gyermekekre: „Miért vet mindenki keresztet a mise végén?”; „Amikor a nagyapám elhalad a templom előtt leveszi a kalapját. Ez kötelező?”; „A hatásosabb imádkozáshoz együtt kell imádkoznunk?”; „Miért imádkoznak többet az öregek?”.

Az imádkozás

Az imádkozás kérdése sűrűn átszövi a gyermek azon gondolatait, amelyeket a „hétköznapi” emberek vallási magatartásával kapcsolatban próbál megfogalmazni.

Az imádkozás a vallásos magatartás egyfajta tanújelének látszik abban a gondolatmenetben, amelyet a gyermek többé-kevésbé így fejt ki: aki imádkozik, az Istennel beszélget, és ha jó ember (bár általában, aki imádkozik az a gyermek számára jó), akkor kegyelmet nyer.

Így majdnem egyfajta bizalmi kapcsolat születik, amelynek főleg az a célja, hogy szívességeket kapjunk és ez természetesen nagyon érdekli a gyermekeket: „Ha valaki imádkozik és nem kap kegyelmet, többet kell imádkoznia?”; „Miért van az, hogy bizonyos szentek csak bizonyos kegyeket osztogatnak?” (kérdezte a tanítónő, hogy tisztázzák a kérdést, de a kislánynak nem okozott nehézséget elmagyarázni, hogy a családban különböző vélemények vannak arról, hogy bizonyos kegyekért Szent Antalhoz, másokért pedig másokhoz kell fordulnia); „Ha valaki rossz és kéréssel fordul Istenhez, akkor Ő mindig visszautasítja azt?”.

A kérést közvetítő ima – az egyetlen, amelyet a gyermek egyedül is meg tud magyarázni – jelentős határvonalá válhat a gyermekek vallásos magatartásról alkotott felfogásában. Gyakran az iskola is segít megszilárdítani azt az istenképet, amelyet félreértve vagy banalizálva kéréseinkhez, elvárásainkhoz igazítunk.

A vallás akkor válik a gyermek szemében még valami erőtlen bizonytalan dologgá – ugyanis nem más, mint próbálkozás Isten kisajátítására, Isten akaratunkhoz igazítására -, amikor nem hozza meg a várt hatást és ekkor bizonytalanságba, dühbe, haragba, csalódásba csap át: „Miért imádkoztunk Márk naganyjáért, ha később úgyis meghalt?”; „Amikor földrengés volt Isten nem tudta volna azt megakadályoztatni?”; „Megmondhatjuk Istennek, ha >>megyeri<< nekünk a meccset?”.

Miután beszélgettek a témáról, egy negyedikes diák ezt írja: „Én megértettem, hogy Isten túl nagy ahhoz, hogy a mi rendelkezésünkre álljon”. Ez egy olyan gondolat, amelyből végtelen lehetőség adódik arra, hogy elkezdjük megvalósítani az Isten szeretete és az ember szabad akarat, az Isten ajánlata, és az ember válasza, az Isten akaratának titkai, csodája és az ember hithez való ragaszkodása közötti kapcsolat gondolatát.

A hit egy központi kérdés marad, amelytől elindultunk a „gyermekek vallással kapcsolatos kérdéseinek” hosszú során, és amelyről azt is megtudtuk, hogy egy olyan kérdés, amelynek megoldása alól az iskola nem vonhatja ki magát, mert az a feladata, hogy segítsen megérteni, mérlegelni és választani.

Matilde Parente

Vasárnapi jegyzet

Tüzek

Lélek. Jelképe láng. Tüzes Lélek, mely megdönti az országot, a föld színét... Régi keresztény himnuszok nyomába eredek, de a megújítja szónál megállok. Nem tudom, hogy folytassam, s egyáltalán: mi az, hogy megújítani? Így aztán csak a láng marad, a Lélek szimbóluma, a tűz, melyet az elemek rendjében a víz, a levegő mellett emlegetünk. Prófétai könyvekből mind élém áll Illés, akit tüzes szekéren ragadtott el az Úr, meg Ady Endre, aki magyar hivatástudattal énekelt:

Az Úr Illésként elviszi mind,
Kiket nagyon sújt és szeret:
Tüzes, gyors szíveket ad nekik,
Ezek a tüzes szekerek.
Az Illés-nép Ég felé rohan
S megáll ott, hol a tél örök...
Ég s Föld között, bús-hazátlanul
Hajtja őket a Sors szele.
Gonosz, hűvös szépségek felé
Száguld az Illés szekere.

E két alak pünkösdi ünnepén eggyé válik, Illés és a költő, hogy égő türelemre tanítsanak a történelmi nagy időben. Nehéz a szolgálat. Amit ha valaki létéből fakadóan vállal – megalkuvás nélkül – rátelepszik az életére. Tüzek, hit nélkül ez a szolgálat nem megy, mert a jéghegyek egyre inkább fölmerülnek tengerek vizéből, s az ormokat meghódítani vágó ember jéghasábokba ütközik. Költői, prófétai, papi sors?

Tűzjelek, mennydörgés az erő kifejezői, és Illés sem gondolta másként. A pusztában bolyongott, amikor meghallotta az isteni szót: „Mit csinálsz itt Illés?” „Emészt a buzgalom” – hangzott a válasz. Mi mást mondhatott volna? S hogy meghallotta a felszólítást is: „Járulj az Úr színe elé”, elindult. Aztán megdöbben: Isten nem volt jelen a szélvészben, a tűzben, hanem csupán a tüzet kísérő enyhe szellőben. Később mégis a forgószele ragadta el.

Pünkösdi a tűzre, a lángra tanít, és csöndes szellők szavára, amelyeknek idő kell – több, kevesebb? – hogy átjárja az értelmet, a gondolatot, kitisztítsa a fejeket, a szíveket. Aztán jöhet csak a Láng, hétszeres-ajándékos. Őt hívta már segítségül egy egyszerű szerzetes a IX. vagy X. században. Nem gondolt arra, hogy az imádság-sóhajtság ezer év múltán lesz igazán prófétai:

Szentlélek Isten,
Kegyelleddel szállj le ránk,
Tegey szívünket
Önnön magának
Hajlékává.
Úzze el onnan
Szellem és lélek
Minden bűnét.
Ó kegyes Szentlélek,
Lelkünk napvilága te.
Söpörd el szívünkből
A hatalmas ködöket.
Tisztíts meg bennünk
Látását a belső
Embernek...

Mintha világosodni kezdene a megújítani szó értelme, a megújulásé, amelynek testvérlángja a szeretet, az akarat, a szilárdság, az elhatározás, és amelynek örökös ellensége a jellembeli ingadozás, a szellem föladása, s föladása mindannak, ami túlmutat a szennyes érdekeken...

Az igaz ember gyakran érzi, hogy egyedül van. Egyedül a szellőben rejtőző szóllítással, csöndes tüzek melegével.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Az egyházmegye tavaszi bérmálási rendje szerint május 20-án Pütkösdehétfőn 10 órakor Szeged-Tarjánban, május 25-én szombaton 16 órakor Mórahalmon, 18 órakor Újszegeden, 26-án vasárnap 9 órakor Szeged-Alsóvároson, 10 órakor Hódmezővásárhelyen a Szentháromság templomban, 10.30-kor Szentesen a Szent Anna templomban, 18.00 órakor pedig Szegeden a Felsővárosi volt Minorita templomban lesz bérmálás.

A Dómban május 21-én, kedden 18.30 órától a gregorián hagyományokat hűen őrző római Pápai Egyházzenei Intézet Gregorián Szkolája ad koncertet a világszerte oktató és koncertező teológus Franz Karl Prassl vezényletével, aki 2011 óta az intézet gregorián ének professzora. Az autentikus gregorián énekek mellett Giacomo Balduzzi orgonaművész Bach, Dupré, Duruflé korál- és gregorián variációkkal teszi teljessé a koncertélményt.

Szűz Mária, a keresztények segítsége ünnepéhez (május 24.) kapcsolódóan az idén is sor kerül az egyházmegyei zárándoklatra és találkozóra Óföldrőn, május 25-én, szombaton.

Gyalogos zárándokcsoportok 3 helyszínről indulnak:

Szegedről (korai indulással) 7:00 órakor

Makóról (korai indulással) 7:00 órakor

Földrőkről (délelőtti indulással) 11:00 órakor

A Makóról induló csoportot Pálfai Zoltán makói plébános vezeti. A csoporthoz való csatlakozással és egyéb információkkal kapcsolatban a plebania.makobelvaros@gmail.com címen kapható tájékoztatás. A zárándoklatra, illetve a fent megnevezett zárándok csoportokhoz az űrlap kitöltésével lehet jelentkezni május 18-án, vasárnap 23:59-ig a www.corunum2020.hu oldalon.

Május 27-én, hétfőn 19:30 órai kezdettel a világon először a Szegedi Dómban hallgathatja meg a közönség Don Lorenzo Perosi – Davide-Kristof Acs KRISZTUS című oratóriumát. Don Lorenzo Perosi, olasz egyházi zeneszerző Jézus Krisztus életét hűen követve hét oratóriumot komponált, melyet Davide-Kristof Acs zeneszerző egyetlen, mintegy 70 perces műben teremtett újra. Ács János - Pavarotti és a Három Tenor világhírű karmestere - dirigálja a Szegedi Szimfonikus Zenekart és a Vaszy Viktor Kórust, a szerepeket kiváló előadóművészek éneklék: Molnár Levente - bariton, Kolonits Klára - szoprán, Kriszta Kinga - szoprán, Zemlényi Eszter - szoprán, Antoni Norbert - bariton, Kovács Gábor - tenor, narrátorként pedig Kautzky Armand színművész működik közre.

Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Szeged, Klauzál tér 7. tel: +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, online a www.jegymester.hu weboldalon, valamint előadás előtt a helyszínen 19 órától.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja által hirdetett nyári Zárándoktáborban még van néhány szabad hely, így várják azoknak a jelentkezését, akik szívesen részt vesznek egy rendhagyó gyalogos zárándokúton Tihany és Pannonhalm között: anyák lányaikkal / apák fiaikkal. Az Anya-lánya zárándoktábor időpontja 2024. június 29. - július 5., az Apa-fia zárándoktáboré 2024. augusztus 11-17. Az együtt járt út alatt lesznek imák, beszélgetések, csöndes szakaszok, örömteli élmények. A résztvevők önmagukkal, a többiekkel és Istennel is találkozhatnak ezekben a napokban. A külső úton egy belső utat is végigjárhatnak a természet és egymás közelségében. A Szeged-Csanádi Egyházmegye a bejelentkező anya-lánya/apa-fia páros egyik tagjának a részvételi díját teljes egészében támogatja, így az két fő számára mindösszesen 60.000 Ft. Jelentkezési határidő: 2024. május 30., csütörtök. További információ a +36 20/828-0476-os telefonszámon, vagy a csaladkozpont@gmail.com oldalon kérhető.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja 2024-ben is meghirdeti a Szent László focitornát 30 év feletti, nem igazolt férfi játékosokból álló csapatok számára. Plébániához vagy más egyházi közösséghez, egyházi iskolához kapcsolódó csapatok jelentkezését várják, akár régóta összejárnak, akár csak erre az alkalomra állnak össze egy csapattá. A családtagokat, feleségeket, gyerekeket is szívesen látják a szervezők ezen a sportos, játékos hangulatú napon június 29-én 9 órától késői ebédig. A helyszín: Szent Gellért Fórum, Szeged Dorozsmai út 2-4.

Jelentkezés a CsaládKözPont elérhetőségein a +36 20/828-0476-os telefonszámon vagy a csaladkozpont@gmail.com e-mail címen.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek.

Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő 2024. június 1.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Karsai Örs,

† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.